

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 10C/157/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1512223612
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Martinusová
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2016:1512223612.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V, sudkyňou JUDr. Alenou Martinusovou, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, zastúpeného advokátskou kanceláriou: Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36 864 421, so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, IČO: 00 166 073, so sídlom Župné námestie č. 13, 813 11 Bratislava, zastúpenom povereným štátnym zamestnancom Mgr. Norbertom Ondruškom, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy s príslušenstvom, o návrhoch navrhovateľa na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2, pís. c) OSP takto

rozhodol:

Súd návrhy vo veciach sp. zn. 10C 157/2012, 10C 162/2012, 10C 174/2012, 10C 182/2012,
spojených na spoločné konanie vedené pod sp. zn. 10C 157/2012 z a m i e t a .
Odporcovi súd náhradu trov konania vo veciach spojených na spoločné konanie vedené pod sp. zn.
10C 157/2012 n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Návrhmi doručenými Okresnému súdu Bratislava V dňa 27.09.2012 sa navrhovateľ domáhal voči štátu v konaniach: sp. zn. 10C 157/2012 o náhradu škody 4 658,58 EUR a nemajetkovej ujmy 931,72 EUR, 10C 162/2012 o náhradu škody 1 985,52 EUR a nemajetkovej ujmy 397,10 EUR 10C 174/2012 o náhradu škody 4 637,64 EUR a nemajetkovej ujmy 927,53 EUR, 10C 182/2012 o náhradu škody 4 288,62 EUR a nemajetkovej ujmy 857,72 EUR.

Podľa navrhovateľa exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti; nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, nerozhodol o návrhoch o udelenie poverenia v zákonom stanovenom čase. V exekučných konaniach vedených podľa procesných pravidiel ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného od 01.02.2002 do 31.05.2010 sa nerobil rozdiel medzi exekučnými titulmi a preto exekučný súd mal zákonnú povinnosť rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora do 15 dní od doručenia takejto žiadosti a to bez ohľadu na to, či exekučným titulom bolo rozhodnutie všeobecného súdu, rozhodnutie rozhodcovského súdu alebo notárska zápisnica. Navrhovateľ tvrdí, že v predmetných prípadoch neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia došlo až po veľmi dlhej dobe. Predmetný postup namietá navrhovateľ ako nesprávny v rozpore so zákonom. Nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedliteľná, súd nevykonával žiadne úkony, ktoré by smerovali k odstráneniu právnej neistoty.

Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si navrhovateľ uplatnil majetkovú škodu v jednotlivých konaniach špecifikoval ako náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá už nemôže byť priznaná rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní.

Náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch si navrhovateľ v každom jednotlivom prípade uplatňoval z dôvodu, že samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia

na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a práva na prejednanie veci v primeranom čase, nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania navrhovateľa, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu pohľadávky a taktiež došlo k vyvolaniu rizík ako k zániku povinného, zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, insolvenčii povinného.

Ako náhradu nemajetkovej ujmy si navrhovateľ uplatnil na základe požiadavky na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu vo výške 20 % z uplatňovanej istiny s príslušenstvom, t.j. hodnoty majetkového práva postihnutého právnou deformáciou.

Náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch si navrhovateľ uplatnil v sumách 931,72 EUR, 397,10 EUR, 927,53 EUR, 857,72 EUR.

Súčasne navrhovateľ žiadal v každom žalobnom návrhu vydať medzitýmny rozsudok v zmysle § 152 ods. 2 veta druhá zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (OSP) tak, že odporca je zodpovedný za škodu, ktorá navrhovateľovi vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava V, pretože tento nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v exekučnom konaní vedenom pre pohľadávky navrhovateľa, ktoré vznikli neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere.

Odporca vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 19.09.2013, (č. I. 32 - 37 sp. zn. 10C 157/2012, doručenom navrhovateľovi po spojení vecí na spoločné konanie vedené pod sp. zn. 10C 157/2012 a žiadal žalobné návrhy z dôvodu nepreukázania splnenia zákonných podmienok vzniku zodpovednosti za škodu a ako právne neopodstatnené v celom rozsahu zamietnuť a priznať odporcovi náhradu trov konania.

Odporca žalobné návrhy považuje za zmätočné podania, v ktorých nie sú splnené procesné podmienky. V niektorých podaniach sú zmätočne označení povinní, odlišné dátumy ich narodenia, nie sú uvedené spisové značky príslušných exekučných konaní, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručenia podaní súdu, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátumy, kedy sa navrhovateľ dozvedel o vzniku škody v jednotlivých prípadoch. Navrhovateľ nepredložil jediný relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval vôbec existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody, nemajetkovej ujmy, atď. Navrhovateľ odkazuje na exekučný spis a uviedol časť dôkazov, ale v skutočnosti prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša navrhovateľ sám. Neoznačenie spisových značiek exekučných konaní, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu zo strany exekučného súdu (teda nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí), bolo jedným z dôvodov, pre ktoré Ústavný súd Slovenskej republiky odmietol sťažnosti navrhovateľa na porušenie jeho ústavných práv nečinnosťou exekučného súdu (napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 211/2012, IV. ÚS 366/2012, IV. ÚS 374/2012). Odporca v tejto súvislosti navrhol aplikáciu ustanovenia § 43 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (OSP) vzhľadom na skutočnosť, že v tomto momente nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody keď navrhovateľ namieta rozhodnutie o zamietnutí žiadosti na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, čo by sa mohlo vysvetliť ako namietnutie nezákonného rozhodnutia, ale zároveň namieta nesprávny úradný postup v podobe prieťahov konania. Čo sa týka prieťahov v konaní, navrhovateľ neuviedol kroky, ktoré podnikol na ich odstránenie ani po vyžiadanej súčinnosti v rámci predbežného prerokovania zo strany odporcu. Judikatúra Ústavného súdu SR konkrétne v náleze z 03.05.2011, č. k. III. ÚS 69/2011-25, poukazuje na skutočnosť, že sťažovateľ má predovšetkým postupovať v zmysle zásady vigilantibus iura (každý nech si stráži svoje právo). Odporca má za to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR.

Odporca eviduje žiadosti o predbežné prerokovanie nároku. Súčasne poukazuje na skutočnosť, že dňa 23.04.2012 mu boli doručené prvé žiadosti a dňa 27.09.2012 boli okresnému súdu doručené žalobné návrhy, ktoré boli podané pred uplynutím 6-mesačnej lehoty. Napriek opakovaným výzvam na doplnenie žiadostí, adresovaných navrhovateľovi, bola odporcovi doručená všeobecná odpoveď, kde navrhovateľ nepreukázal požadované skutočnosti, nedoplnil žiadané informácie, nepreukázal požadované skutočnosti, nedoplnil žiadané informácie, dátumy, kedy sa navrhovateľ dozvedel o škode, doklady preukazujúce vyčíslenú majetkovú škodu, neuviedol či boli podávané sťažnosti predsedovi súdu na prieťahy/ústavné sťažnosti. Navrhovateľ neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí, a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorého prerokovanie sám požiadaval. Ministerstvo spravodlivosti SR ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z. preto nárok navrhovateľa nepovažuje za predbežne prerokovaný. Odporca má za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde.

Na splnenie podmienok úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody odporca poukázal na ustanovenia zákona č. 514/2003 Z. z. a konkrétne vzhľadom na povahu úkonu rozhodnutie o žiadosti exekútora na vykonanie exekúcie podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku na skutočnosť, že prax ukázala, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok, najmä v prípadoch existencie dôvodov podľa § 45 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, čo sa prejavilo vo veľkom počte nezákonných exekúcií a zbytočnom vzniku trov exekučného konania. (rozsudok Súdneho dvora EÚ - Asturcom C-40/08 - ktorý nevylučuje posúdenie zmluvnej podmienky aj v exekučnom konaní). Ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 01.06.2011 (zákon č. 102/2011 Z. z.) zaviedol, že lehota 15 dní na udelenia poverenia neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2, písm. c) a d), t.j. vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených. Akýkoľvek nárok navrhovateľa vychádzajúci z nesprávneho úradného postupu v podobe nerozhodnutia v 15-dňovej lehote v namietaných exekučných konaniach začatých po 01.06.2011 nemá oporu v zákone.

Ustanovenie § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku sa správne aplikovalo na rozhodcovské rozsudky aj pred 01.06.2011 vzhľadom na to, že tieto sa týkali právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv (judikatúra Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 16/2002 - pri posúdení, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd prihliada síce na lehoty, ktoré sú uvedené v ústave alebo v zákone (sp. zn. II. ÚS 64/1997, na ktoré sťažovateľ vo svojej sťažnosti poukazuje), ale ich nedodržanie nepovažuje automaticky za porušenie uvedeného základného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu SR z 13.10.2011 sp. zn. 3Cdo 146/2011 a z 29.03.2011 sp. zn. 5Cdo 291/2010, vnútroštátny súd má povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, a to v takom rozsahu, v akom mu to umožňujú vnútroštátne procesné pravidlá v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. V takomto prípade prináleží vnútroštátnemu súdu vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho podľa daného vnútroštátneho práva vyplývajú, s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol prípadne nekalou doložkou viazaný. (judikatúra Ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 16/2002. Pojem „zbytočné prieťahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž ani v týchto prípadoch postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 63/2000).

Odporca vo svojom vyjadrení poukázal na to, že navrhovateľ nepreukázal v jednotlivých spojených konaniach existenciu dlžníka, ako úplný základ pre preukázanie toho, čoho sa domáha ani existenciu právoplatného rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, ani nevyhnutnosť pohľadávky. Pre úspešné uplatnenie nároku je nevyhnutné preukázať existenciu škody. Odporca poukázal na skutočnosť, že navrhovateľ nepreukázal jednak vznik a ani výšku škody a tým neunesol dôkazné bremeno. V súvislosti s uplatňovanou nemajetkovou ujmom odporca tvrdí, že navrhovateľ nepreukázal, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadostučinením. Rovnako navrhovateľ nepreukázal príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody či nemajetkovej ujmy. Rovnako navrhovateľ nepreukázal príčinnú súvislosť nesprávneho úradného postupu a vzniku škody či nemajetkovej ujmy.

V súvislosti s uplatňovanou nemajetkovou ujmom, odporca poukázal na skutočnosť, že otázku či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, je kompetentný preskúmať Ústavný súd SR. Podľa názoru odporcu, ako aj s poukazom na ust. § 53 ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov - neprípustnosť sťažnosti; efektívnosť a rýchlosť súdneho konania nie je oprávnený preskúmať súd v konaní o náhrade škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z., ale len Ústavný súd SR na podklade ústavnej sťažnosti, resp. predseda príslušného súdu na podklade sťažnosti na prieťahy v konaní (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co 285/2011). Konajúci súd o náhrade škody by mohol pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzať z existencie prieťahov v súdnom konaní v prípade, ak by tieto boli konštatované predsedom súdu alebo Ústavným súdom SR.

Súd poukazuje na Uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 03.10.2012 sp. zn. I. ÚS 476/2012-12 (týkajúceho sa ústavných sťažností navrhovateľa zo dňa 24.08.2012, v ktorých tvrdil, že Okresný súd Bratislava V o žiadostiach o udelenie poverení súdnemu exekútorovi do podania sťažností nerozhodol,

pozn.), „O zjavnú neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej Ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/2004, III. /US 168/2005) .... Ústavný súd zastáva názor, že doterajšia dĺžka predmetných konaní sama o sebe nie je ešte takej povahy, aby len na jej základe bolo možné v danej veci vysloviť namietané porušenie práv sťažovateľky, resp. že doba konaní vedených okresným súdom ... zasiahla samotnú podstatu a účel základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru takým závažným spôsobom, že by to odôvodňovalo prijatie sťažnosti na ďalšie konanie (m.m. II. ÚS 93/2003).“

Okresný súd Bratislava V, vzhľadom na námietky odporcu, na nedostatok procesných podmienok v konaní, ktoré vidí v zmätočných žalobných návrhoch, ako aj ich predčasnom podaní na konanie súdu a nedostatku právomoci všeobecného súdu rozhodovať vo veci prieťahov súdu v exekučných konaniach uvádza nasledovné:

Podľa § 103 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (OSP) - Kedykoľvek za konania prihlíada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 42 ods. 3 OSP - Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 79 ods. 1, 2 OSP - (1) Konanie sa začína na návrh. Návrh má okrem všeobecných náležitostí (§ 42 ods. 3) obsahovať ..... pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov, ktorých sa navrhovateľ dovoľáva, a musí byť z neho zrejmé, čoho sa navrhovateľ domáha. .... Ak je účastníkom štát, návrh musí obsahovať označenie štátu a označenie príslušného štátneho orgánu, ktorý bude za štát konať. ... (2) Navrhovateľ je povinný k návrhu pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, okrem tých, ktoré nemôže pripojiť bez svojej viny.

Náležitosti návrhu na začatie konania, vzhľadom na skutočnosť, že právna úprava platná do 31.12.2012 nevyžadovala osobitné náležitosti, Občiansky súdny poriadok upravuje tak, že trvá len na tých, ktoré sú celkom nevyhnutné na to, aby bolo jasné, o čom a na akom podklade má súd rozhodovať. Opisom rozhodujúcich skutočností navrhovateľ prezentuje skutkové okolnosti, od ktorých odvodzuje opodstatnenosť svojho návrhu. Povinnosť navrhovateľa uviesť rozhodujúce skutočnosti vyplýva aj z ustanovenia § 120 Občianskeho súdneho poriadku, z ktorého je zrejma povinnosť preukázať tvrdenia účastníkov konania. Vymedzenie rozhodujúcich skutkových okolností priamo závisí od obsahu právnej úpravy obsiahnutej v hmotnoprávných predpisoch, ktoré sú predmetom konania. Rozhodujúce skutočnosti musia byť opísané aspoň takým spôsobom, aby umožňovali posúdenie totožnosti veci. So zreteľom na ust. § 101 Občianskeho súdneho poriadku, splnenie povinnosti, opísať rozhodujúce skutočnosti pravdivo, nie je procesnými prostriedkami vynutiteľné a môže nájsť svoj odraz iba v rozhodnutí vo veci samej. Posudzovať súlad žaloby s hmotným právom ešte pred tým, ako bude požadovaný nárok vecne prejednaný, súdu neprislúcha. Riziko, že takto formulovanej žalobe nebude vyhovieť, nesie v plnom rozsahu navrhovateľ, navyše ak je zastúpený právnym zástupcom, advokátom. Rovnako nespĺnenie si povinnosti pripojiť k návrhu listinné dôkazy v zmysle § 79 ods. 2 OSP a ani po doručení poučenia v každej jednotlivéj veci spojenej na spoločné konanie.

Podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení platnom do 31.12.2012 - (1) Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. (2) Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 9 ods. 1, 2, 4 zák. č. 514/2003 Z. z. v znení platnom od 01.01.20013 - (1) Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa

nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=%7E/Main/TArticles.ascx&zssrlnkid=14351044&phContent=%7E/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=504361&FragmentId2=504361>> a d) Ústavy Slovenskej republiky <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=%7E/Main/TArticles.ascx&zssrlnkid=14351044&phContent=%7E/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=504369&FragmentId2=504369>> a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=%7E/Main/TArticles.ascx&zssrlnkid=14351044&phContent=%7E/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=504545&FragmentId2=504545>>.

(2) Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.... (4) Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Zákonom č. 412/2012 Z. z. <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=%7E/Main/TArticles.ascx&phContent=%7E/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=3204308>> účinným od 01.01.2013 došlo k doplneniu § 9 <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=%7E/Main/TArticles.ascx&phContent=%7E/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=4425063&FragmentId2=4425066>> zákona č. 514/2003 Z. z. o nové odseky 3 <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=%7E/Main/TArticles.ascx&phContent=%7E/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=5783620&FragmentId2=5783620>> a <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=%7E/Main/TArticles.ascx&phContent=%7E/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=4425066&FragmentId2=4425066>> v nadväznosti na možnosť dotknutých osôb domáhať sa ochrany svojich práv v prípade prietahov v konaní pred súdom alebo iným orgánom, a to s využitím inštitútu ústavnej sťažnosti podľa ustanovenia § 127 ods. 1 Ústavy SR <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=%7E/Main/TArticles.ascx&phContent=%7E/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=504598&FragmentId2=504598>>. Otázku, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=%7E/Main/TArticles.ascx&phContent=%7E/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=504228&FragmentId2=504228>>, je kompetentný preskúmať Ústavný súd SR, ktorý ju v súlade so svojou ustálenou judikatúrou preskúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. nález ÚS SR sp. zn. I. ÚS 41/02). Súadne konanie nie je kompetentný preskúmať súd v konaní o náhrade škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=%7E/Main/TArticles.ascx&phContent=%7E/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=28762>>, ale len Ústavný súd SR na podklade ústavnej sťažnosti (resp. predsedu súdu na podklade sťažnosti na prietahy). Toto hmotnoprávne ustanovenie však bolo vnesené do právnej úpravy až novelou účinnou od 01.01.2013 a nie je dané prechodné ustanovenie k danej novele, preto sa v súlade s právnou teóriou musí aplikovať hmotnoprávne ustanovenie platné v čase vzniku nároku, resp. v čase uplatnenia nároku na predbežné prerokovanie nároku príslušným orgánom (23.04.2012) a na súde (27.09.2012), t.j. znenie ustanovenia § 9 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení platnom v čase uplatnenia nároku, t.j. do 31.12.2012. Navrhovateľ uplatnil svojimi žalobami nároky na súde pred účinnosťou novelizovaného znenia zákona. Na predmetné konania je nutné aplikovať právny stav v čase vzniku škody, resp. uplatnenia náhrady škody, t.j. do 31.12.2012. Vzhľadom na uvedené všeobecný súd je oprávnený rozhodovať o nárokoch navrhovateľa v prípade prietahov konania, resp. nesprávneho úradného postupu, uplatnených žalobami dňa 27.09.2012 podľa hmotnoprávných ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. v znení platnom do 31.12.2012.

Nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím ako aj spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s orgánom príslušným podľa ustanovenia § 4 a § 11 zákona č. 514/2003 Z. z.

Právna úprava umožňuje poškodenému domáhať sa svojho nároku na náhradu škody, resp. neuspokojenej časti na súde, avšak iba v prípade ak príslušný orgán neuspokojí nárok poškodeného do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti. Ak poškodený uplatnil nárok na náhradu škody bez predchádzajúceho predbežného prerokovania, nemôže súd ani zamietnuť návrh, ani konanie zastaviť, ale má poškodeného vyzvať na odstránenie nedostatku tejto podmienky so stanovením primeranej lehoty podľa § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. V prípade podania návrhu na predbežné prerokovanie mal by súd počkať až do skončenia prerokovania pred príslušným ústredným orgánom bez toho, aby konanie prerušil. (R 20/1981).

Navrhovateľ podľa Sprievodného listu k žiadostiam o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 25.09.2012 (podľa zoznamu uloženom na Okresnom súde Bratislava V v Spr. 3482/2012, doručenom odporcovi podľa podacej pečiatky dňa 25.09.2012, žiadosť o predbežné prerokovanie nárokov v tomto konaní prejednávanych podal dňa 25.09.2012, svoj nárok uplatnil postupom podľa § 15 zákona č. 514/2003 Z. z. a tým splnil podmienku predbežného prejednávania nároku hromadným podaním žiadostí zo dňa 25.09.2012 na Ministerstve spravodlivosti SR ako orgáne príslušnom podľa § 4 zákona č. 514/2003 Z. z.. Odporca v šesťmesačnej lehote, t.j. do 25.03.2013 nárokom navrhovateľa nevyhovel, navyše vo vyjadrení doručenom tunajšiemu súdu dňa 28.8.2013 uviedol, že nárokom navrhovateľa nemieni vyhovieť nakoľko považuje nároky za nedôvodné a tým mal súd preukázané splnenie procesných podmienok na konanie v zmysle § 16 zákona č. 514/2003 Z. z. o nárokoch na náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatnených podľa cit. zákona v znení do 31.12.2012. Skutočnosť uvádzané odporcom vo vyjadrení, týkajúce sa nečinnosti navrhovateľa pri predbežnom prerokovaní jeho nárokov (vzhľadom na právnu úpravu účinnú do 31.12.2012) nemá za následok, že k predbežnému prerokovaniu nedošlo a žaloby sú podávané predčasne. Posudzovanie konania navrhovateľa, resp. že na výzvy odporcu na doplnenie podaní nereagoval, by mohlo mať význam len v prípade úspechu navrhovateľa v súdnom konaní pri rozhodovaní o náhrade trov konania o predbežnom prerokovaní jeho nároku na náhradu škody.

Okresný súd Bratislava V v súlade s ust. § 35 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku oznámil listom zo dňa 22.02.2013 č. k. Spr. 3097/2013 Okresnej prokuratúre Bratislava V súdne konania začaté vo veciach zodpovednosti za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom na základe hromadne podaných žalobných návrhov navrhovateľom dňa 27.09.2012.

Navrhovateľ žiadal o veci rozhodnúť medzitimným rozsudkom podľa § 152 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Súd v prejednávanych veciach nevyhovel návrhu navrhovateľa ako nedôvodnému, pre ktorý postup súdu nie je potrebné vydanie zvláštného rozhodnutia.

Navrhovateľ v návrhu a následne v celom konaní namietal príslušnosť Okresného súdu Bratislava V, ako súdu, ktorý by mal byť vylúčený z konania a rozhodovania vo veci z dôvodu, že tunajší súd svojím nesprávnym úradným postupom/nezákonným rozhodnutím v exekučných konaniach spôsobil navrhovateľovi škodu, ktorú svojimi žalobnými návrhmi navrhovateľ uplatňuje voči štátu.

V zmysle § 12 Občianskeho súdneho poriadku, na delegáciu veci inému súdu toho istého stupňa je nutné splniť podmienku, že sudcovia príslušného súdu sú vylúčení (§ 14) alebo z dôvodu vhodnosti (nutná delegácia a vhodná delegácia). O prikázaní veci rozhoduje súd, ktorý je najbližšie spoločne nadriadený príslušnému súdu a súdu, ktorému sa vec má prikázať. Sudcovia Okresného súdu Bratislava V, ktorým boli žalobné návrhy navrhovateľa pridelené náhodným výberom ako zákonným sudcom vecne, funkčne a miestne príslušného súdu, predložili námietky navrhovateľa Krajskému súdu v Bratislave s vyjadrením, že sa necítia byť zaujatí vo veci konať a rozhodovať s ohľadom na ich pomer k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom (§ 14 OSP).

Skutočnosť, že účastník konania z dôvodov, ktoré on sám subjektívne považuje za opodstatnené a závažné, podal žalobu proti súdu (alebo aj o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným

postupom/nezákonným rozhodnutím súdu), na ktorom sudca vykonáva súdnictvo, sama o sebe nemôže zakladať pochybnosti o nezáujatosti sudcov tohto súdu. Pri aplikácii ustanovenia § 14 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku je potrebné dôsledne rozlišovať medzi súdom (proti ktorému žaloba smeruje) a sudcom, ktorý na tomto súde vykonáva súdnictvo. Sudca je predstaviteľ súdnej moci. Vymenovaním za sudcu vzniká a zánikom funkcie sudcu zaniká osobitný vzťah sudcu k štátu, z ktorého vyplývajú práva a povinnosti sudcu a štátu upravené zákonom. Za štát v týchto vzťahoch nekoná súd, na ktorom sudca vykonáva súdnictvo. Súdom, na ktorý bol sudca pridelený, je osobným úradom sudcu, ktorý sa po stránke organizačnej, hospodárskej, finančnej a pod. podieľa na zabezpečení podmienok pre to, aby sudca mohol riadne vykonávať súdnictvo.

Tento súd nie je oprávnený žiadnym spôsobom zasahovať do rozhodovania sudcov alebo ich akokoľvek ovplyvňovať. Sudca je pri výkone svojej funkcie nezávislý a pri rozhodovaní viazaný len Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky a zákonom (viď § 2 ods. 1 až 3 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príslušných a o zmene a doplnení niektorých zákonov, resp. čl. 141 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky, Rozhodnutie NS SR sp. zn. 3 Nc 14/2010).

Krajský súd v Bratislave svojimi rozhodnutiami nevytlúčil sudcov Okresného súdu Bratislava V, ktorí sa necítili byť zaujatí, z konania a rozhodovania vecí podaných navrhovateľom na tunajší súd nakoľko nezistil dôvody na ich vylúčenie a delegovanie vecí inému súdu (nutná delegácia). Právoplatnými rozhodnutiami Krajského súdu v Bratislave: č. k. 9NcC 129/2012 (10C 157/2012) z 22.10.2012, č. k. 11NcC 126/2012 (10C 162/2012) z 22.10.2012, č. k. 2NcC 92/2012 (10C 174/2012) z 16.10.2012, č. k. 9NcC 118/2012 (10C 182/2012) z 22.10.2012, o nevytlúčení sudcov, bol sudca, ktorému bola vec náhodným výberom pridelená viazaný (zákonný sudca - určenie osoby sudcu uskutočnené priamo na základe zákona).

Navrhovateľ podal na Ústavný súd SR obdobné, resp. totožné formulárové sťažnosti čo sa týka skutkového a právneho stavu a samotnej argumentácie, s tisíckami sťažnosťami týkajúcimi sa námietok zaujatosti, v ktorých atakoval právne závery všeobecných súdov rozhodujúcich o námietkach zaujatosti vznesených navrhovateľom/sťažovateľom v prvostupňových konaniach vedených okresnými súdmi, v ktorých si uplatnil svoje žalobné nároky podľa zákona č. 514/2003 Z. z. Ústavný súd SR tieto sťažnosti odmietol a odmieta na základe ustáleného právneho názoru ústavného súdu na danú problematiku v závislosti od predmetu napadnutých rozhodnutí všeobecných súdov a navrhovateľom/sťažovateľom použitej argumentácie bez relevantných zmien v súčasnosti bez uvádzania tých istých dôvodov odmietnutia s poukazom na predchádzajúce rozhodnutia ústavného súdu.

V prejednávanej veci spojených na spoločné konanie, súd zistil, že Ústavný súd SR o sťažnostiach navrhovateľa voči rozhodnutiam Krajského súdu v Bratislave už právoplatne rozhodol: Uznesenie IV. ÚS 688/2013 z 12.12.2013, II. ÚS 82/2014 z 30.01.2014, pričom napriek tejto skutočnosti, navrhovateľ žiada o prerušenie konaní, resp. o zrušenie nariadených termínov pojednávania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR. Ako už konštatoval aj ústavný súd, „vyvstáva otázka, aký význam a efektivitu má pre navrhovateľa tento postup konania“, ktorý je zjavne v rozpore s ustanovením § 1 v spojení s § 101 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Vzhľadom na uvedené, Okresný súd Bratislava V v zmysle § 85 ods. 3 a § 87 písm. a) a b) Občianskeho súdneho poriadku je miestne príslušným všeobecným súdom na prejednanie a rozhodnutie vecí vedených pod spisovými značkami 10C 157/2012, 10C 162/2012, 10C 174/2012, 10C 182/2012.

Podľa § 85 ods. 3) OSP - Všeobecným súdom štátu je súd, v obvode ktorého nastala skutočnosť, ktorá zakladá uplatnené právo. Podľa § 87 písm. a) a b) - popri všeobecnom súde odporcu je na konanie príslušný aj súd, v obvode ktorého a) má odporca svoje stále pracovisko, b) došlo ku skutočnosti, ktorá zakladá právo na náhradu škody.

Vzhľadom na uvádzaný skutkový základ uplatňovaného nároku tvrdeného navrhovateľom ako nesprávny úradný postup/nezákonné rozhodnutie v exekučných konaniach vedených Okresným súdom Bratislava V, ako aj na skutočnosť, že navrhovateľ v návrhu tvrdil skutočnosti, ktoré nepreukazoval žiadnymi dôkazmi, nepredložil žiadne listinné dôkazy, ale žiadal vykonať len dôkaz listinami z

príslušného súdneho spisu v exekučnom konaní, sťažnosťami na postup súdu vedenými na tunajšom súde v registri Spr., ktoré ale neoznačil, nejavil by sa prípadne ani dôvod vhodnej delegácie za opodstatnený.

Súd na doplnenie poukazuje aj na ustanovenia § 105 OSP, keď navrhovateľ mal možnosť podať žalobný návrh (spolu s v návrhu uvedeným odôvodnením) na ktoromkoľvek okresnom súde. Svoje žalobné návrhy však podal v súlade s § 85 a § 87 OSP miestne príslušnému všeobecnému súde.

Okresný súd Bratislava V na návrh odporcu a z dôvodu hospodárnosti konania uznesením č. k. 10C 157/2012-26 zo dňa 07.08.2013, právoplatným 13.09.2013 spojil na spoločné konanie veci, ktoré skutkovo spolu súvisia a týkajú sa tých istých účastníkov v súlade s ustanovením § 112 Občianskeho súdneho poriadku.

Navrhovateľ v žalobnom návrhu k dôkaznému bremenu, ktoré ho ako účastníka konania v zmysle § 120 Občianskeho súdneho poriadku zaťažuje, a o ktorom bol napriek skutočnosti, že je zastúpený advokátskou kanceláriou, súdom poučený (aj o § 120 ods. 4 OSP), uviedol, že objektívne nedisponuje listinnými dôkazmi ako: rovnopisom príslušného exekučného titulu, ani návrhom na vykonanie exekúcie s dátumom doručenia súdu, ktorý odovzdal v zmysle ust. § 39 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch ako nutnú prílohu k návrhu na vykonanie exekúcie zvolenému súdному exekútorovi, zápisnicou spísanou exekútorom ako návrh na vykonanie exekúcie, ktoré listiny sú v dispozícii zvoleného súdneho exekútora. Prekážky vyplývajúce z uvedených skutočností sa navrhovateľ snažil odstrániť tým, že ako dôkaz označil príslušný spis exekučného súdu, ktorý podstatné listiny obsahuje s označením spisovej značky pridelenej súdnym exekútorom, nakoľko exekučný súd neoznámil navrhovateľovi spisovú značku, pod ktorou došlo k registrácii exekučného konania na všeobecnom súde. (č.l. 2 „Poznámka žalobcu k dôkaznému bremenu“). Navrhovateľ žiadne ďalšie dôkazy neoznačil.

Odporca vzniesol námietku premlčania práva na náhradu škody nakoľko k nesprávnemu úradnému postupu v niektorých žalobách uvádzanom malo dôjsť v období pred marcom 2009. V prípade, ak mala navrhovateľovi vzniknúť škoda práve nesprávnym úradným postupom spočívajúcim vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí 15-dňovej lehoty, lehota na uplatnenie tohto nároku začala plynúť od momentu skončenia navrhovateľom tvrdených prieťahov, t.j. od momentu vydania poverenia o čom sa navrhovateľ v niektorých prípadoch dozvedel pred viac ako tromi rokmi.

Navrhovateľom vyčíslenú škodu ako paušálne sumy za všeobecne uvedené činnosti odporca považuje za nesprávne a účelové. Pre úspešné uplatnenie nároku je nevyhnutné preukázať existenciu škody. Odporca poukázal na skutočnosť, že navrhovateľ nepreukázal jednak vznik a ani výšku škody a tým neuniesol dôkazné bremeno. Akákoľvek výška nákladov prevádzkovania na správu informačného systému vznikla navrhovateľovi bez ohľadu na tvrdené prieťahy v konaní. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami/skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok, v opačnom prípade by mohlo dochádzať k ľubovoľnému a subjektívnemu vyčíslovaniu škody zo strany navrhovateľa a preskúmanie predmetného nároku je znemožnené. V súvislosti s uplatňovanou nemajetkovou ujmom odporca tvrdí, že navrhovateľ nepreukázal, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením ani vznik nemajetkovej ujmy, ktorej náhrada by sa mala poskytnúť v peniazoch.

Rovnako navrhovateľ nepreukázal príčinnú súvislosť nesprávneho úradného postupu a vzniku škody či nemajetkovej ujmy.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, predovšetkým; Výpisom z obchodného registra Okresného súdu Bratislava 1 odd. Sro, vl. č. 23636/B spoločnosti navrhovateľa; Kópiami listín vyhotovených pre účely tohto konania z príslušných na pojednávaní pripojených exekučných spisov Okresného súdu Bratislava V, v ktorých navrhovateľ namietal nesprávny úradný postup súdu a uplatnil náhradu škody a nemajetkovej ujmy (žiadostí exekútorov o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, Návrhmi navrhovateľa na vykonanie exekúcií, formou zápisnice, Exekučnými titulmi - Rozsudkami Stáleho rozhodcovského súdu, Príslušnými rozhodnutiami exekučného súdu atď.).

Súd vec prejednal v neprítomnosti účastníkov s poukazom na ospravedlnenie účastníkov.

Z vykonaného dokazovania súd zistí nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ je podľa výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I odd. Sro, vl.č. 23636/B slovenskou právnickou osobou, obchodnou spoločnosťou, ktorej jedným z predmetov podnikania je aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov.

Odporca nepoprel, že mu boli doručené písomné žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava V a vo svojom vyjadrení odmietol žiadostiam navrhovateľa ako neopodstatneným vyhovieť.

Z pripojených spisov v exekučných konaniach vedených Okresným súdom Bratislava V, súd do príslušných spisov vo veci náhrady škody a nemajetkovej ujmy vyhotovil kópie listín vzťahujúcich sa na konanie a zistil v predmetných konaniach nasledovný skutkový stav:

Sp.zn. 10C 157/2012, (zn. Navrhovateľa: 692-istina RS, zn. Odporca: 15153/2013), sp. zn. súdneho exekútora JUDr. Rudolf Krutý: EX/11196/09, exekučné konanie vedené Okresným súdom Bratislava V pod sp. zn.: 37Er 5038/2009:

Navrhovateľ uplatnil náhradu škody v sume 4 658,58 EUR ako náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu a sumu 931,72 EUR titulom primeranej náhrady nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, t.j. 20 % z hodnoty majetkového práva postihnutého procesnou deformáciou, z dôvodu, že podľa tvrdenia navrhovateľa podal návrh na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi, konanie malo začať 01.11.2009, pre vymoženie pohľadávky zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX, dlžníka/povinného: W. Y., nar. XX.XX.XXXX, vedenej exekútorom pod sp. zn. EX 11196/2009. Súdny exekútor mal požiadať o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 23.11.2009, súd o žiadosti mal rozhodnúť až dňa 16.08.2010 (v omeškaní viac ako 288 dní) rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, t.j. po zákonom stanovenej 15 dňovej lehote.

Súd zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 37Er 5038/2009 zistil, že súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý EX/11196/09 na návrh navrhovateľa proti povinnému: W. Y., nar. XX.XX.XXXX, na vymoženie pohľadávky 981,85 EUR na základe zápisnice spísanej súdnym exekútorom dňa 01.11.2009 požiadal listom doručeným súdu dňa 23.11.2009 o udelenie poverenia na vymoženie pohľadávky, na základe exekučného titulu Rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č. k. SR 07405/09 zo dňa 30.06.2009, právoplatného dňom 03.08.2009, vykonateľný 06.08.2009, ktorým Stály rozhodcovský súd zaviazal povinného na zaplatenie istiny 981,85 EUR spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo sumy 973,89 EUR od 26.12.2008 do zaplatenia a na náhradu trov rozhodcovského konania.

Závazok vznikol zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX, z 14.07.2008, pričom súdny exekútor má túto vec evidovanú pod č. EX 11196/09.

Zo spisu 37Er 5038/2009 súd zistil, že Okresný súd Bratislava V uznesením zo dňa 23.06.2010 č. k. 37Er 5038/2009-21, zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého sp. zn. EX EX/11196/09 na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručenej súdu 23.11.2009 z dôvodu, že úverová zmluva obsahuje ustanovenia, ktoré je potrebné považovať za neplatné, keďže odporujú dobrým mravom.

Z exekučného spisu je preukázané, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 23.11.2009 a súd rozhodol po preskúmaní exekučného titulu uznesením dňa 23.06.2010 a nie ako tvrdí navrhovateľ 16.08.2010, čo rozhodne nie je omeškanie 288 dní ako tvrdí navrhovateľ. Na exekučné konanie sa vzťahuje Exekučný poriadok v znení platnom od 01.06.2011.

Podľa § 44 ods. 1, 2 zákona č. 233/1995 Z. z. v znení platnom od 01.02.2002 do 31.05.2010 -

(1) Exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. (2) Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul bol uvedený do § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku novelou účinnou od 01.06.2011. Novelizácia predmetného ustanovenia by bola nadbytočná, ak by išlo o exekučný titul podľa písmena i). Skutočnosť, že rozhodcovský rozsudok sa za exekučný titul považoval podľa písmena d) svedčí aj komentár k § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Súd teda dospel k záveru, že v predmetnej exekučnej veci je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok podľa § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku. Zákonná 15 - dňová lehota na vyporiadanie sa súdu

so žiadosťou exekútora o udelenie poverenia neplatí v exekučných konaniach, v ktorých je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok. Táto výnimka bola do zákona zavedená s účinnosťou od 01.06.2010 a vzťahuje sa aj na exekučné konania začaté pred účinnosťou zákona č. 144/2010 Z. z., čo je uvedené v komentári k exekučnému poriadku, dôvodom zavedenia tejto výnimky je potreba preverenia prípadnej existencie dôvodov neprípustnosti exekúcie preskúmaním písomností, ktoré nie sú prílohou návrhu na vykonanie exekúcie.

K vydávaniu poverení na základe exekučného titulu rozhodcovského rozsudku dochádzalo a dochádza podľa § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku. Zhodný názor vyplýva i z rozhodnutia KS v Prešove sp. zn. 6 CoE60/2011 z 19.05.2011. Pre výklad zákona je podstatný úmysel zákonodarcu - Národnej Rady SR prezentovaný v dôvodovej správe k novele § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku. V podstate podľa zdôvodnenia navrhovateľa by súd musel vydávať poverenie na základe rozhodcovského rozsudku v lehote 15 dní s poukazom na § 41 ods. 2 písm. i) Exekučného poriadku aj v súčasnosti, keď o rozhodcovských rozsudkoch hovorí § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku čo je nižšie uvádzanou judikatúrou vyvrátené.

Súd teda dospel k záveru, že v čase podania žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie lehota na vydanie poverenia v prípade rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu neexistovala.

V prejednávanej veci navrhovateľ tvrdil, že nesprávny úradný postup v exekučných veciach je charakterizovaný a) nevydaním rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote 15 dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, resp. bez zbytočných prietahov, b) vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok, t.j. rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po uplynutí zákonom stanovenej doby, ktorý sa prejavil v následku vzniku materiálnej škody predstavujúcej náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní a nemôže preto tiež nastať akceptácia návrhu na nútené vymáhanie istiny a príslušenstva zo strany exekučného súdu.

Sp.zn. 10C 162/2012, (zn. Navrhovateľa: 742-istina RS, zn. Odporcu: 28405/2012), sp. zn. súdneho exekútora JUDr. Rudolf Krutý: EX/5809/11, exekučné konanie vedené Okresným súdom Bratislava V pod sp. zn. 37Er 2580/2011:

Navrhovateľ uplatnil náhradu škody v sume 1 985,52 EUR ako náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu a sumu 397,10 EUR titulom primeranej náhrady nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, t. j. 20 % z hodnoty majetkového práva postihnutého procesnou deformáciou, z dôvodu, že podľa tvrdenia navrhovateľa podal návrh na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi, konanie malo začať 08.04.2011, pre vymoženie pohľadávky zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX, dlžníka/povinného: B. M., nar. XX.XX.XXXX, vedenej exekútorom pod sp. zn. EX 5809/2011. Súdny exekútor mal požiadať o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 16.05.2011, súd o žiadosti mal rozhodnúť až dňa 21.07.2011 (v omeškaní viac ako 104 dní) rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, t.j. po zákonom stanovenej 15 dňovej lehote.

Súd zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 37Er 2580/2011 zistil, že súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý EX 5809/2011 na návrh navrhovateľa proti povinnému: B. M., nar. XX.XX.XXXX, na vymoženie pohľadávky 450 EUR na základe zápisnice spísanej súdnym exekútorom dňa 08.04.2011 požiadal listom doručeným súdu dňa 16.05.2011 o udelenie poverenia na vymoženie pohľadávky, na základe exekučného titulu Rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č. k. SR 00887/10 zo dňa 23.02.2011, právoplatného dňom 14.03.2011, vykonateľný 17.03.2011, ktorým Stály rozhodcovský súd zaviazal povinného na zaplatenie istiny 450 EUR spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo sumy 450 EUR od 17.10.2009 do zaplatenia, zákonným úrokom vo výške 6 % ročne zo sumy 450 EUR od 31.12.2009 a na náhradu trov rozhodcovského konania.

Závazok vznikol zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX, z 15.05.2009, pričom súdny exekútor má tuto vec evidovanú pod č. EX 5809/2011.

Zo spisu 37Er 2580/2011 súd zistil, že Okresný súd Bratislava V uznesením zo dňa 13.06.2011 č. k. 37Er 2580/2011-10, zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého sp. zn. EX 5809/2011 na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, doručenej súdu 16.05.2011 z dôvodu, že úverová zmluva obsahuje ustanovenia, ktoré je potrebné považovať za neplatné, keďže odporujú dobrým mravom.

Z exekučného spisu je preukázané, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 16.05.2011 a súd rozhodol po preskúmaní exekučného titulu uznesením dňa 13.06.2011 a nie ako tvrdí navrhovateľ 21.07.2011, čo rozhodne nie je omeškanie 104 dní ako tvrdí navrhovateľ. Na exekučné konanie sa vzťahuje Exekučný poriadok v znení platnom od 1.6.2011.

Súd teda dospel k záveru, že v čase podania žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie lehota na vydanie poverenia v prípade rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu neexistovala.

Sp.zn. 10C 174/2012, (zn. Navrhovateľa: 752-istina RS), sp. zn. súdneho exekútora JUDr. Rudolf Krutý: EX/17656/10, exekučné konanie vedené Okresným súdom Bratislava V pod sp. zn.: 36Er 97/2011:

Navrhovateľ uplatnil náhradu škody v sume 4 637,64 EUR ako náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu a sumu 927,53 EUR titulom primeranej náhrady nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, t.j. 20 % z hodnoty majetkového práva postihnutého procesnou deformáciou, z dôvodu, že podľa tvrdenia navrhovateľa podal návrh na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi, konanie malo začať 02.12.2010, pre vymoženie pohľadávky zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX, dlžníka/povinného: F. Š., nar. XX.XX.XXXX, vedenej exekútorom pod sp. zn. EX/17656/10. Súdny exekútor mal požiadať o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 14.01.2011, súd o žiadosti mal rozhodnúť až dňa 23.04.2012 (v omeškaní viac ako 508 dní) rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, t.j. po zákonom stanovenej 15 dňovej lehote.

Súd zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 36Er 97/2011 zistil, že súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý EX/17656/10 na návrh navrhovateľa proti povinnému: F. Š., nar. XX.XX.XXXX, na vymoženie pohľadávky 1 200,13 EUR na základe zápisnice spísanej súdnym exekútorom dňa 02.12.2010 požiadal listom doručeným súdu dňa 14.01.2011 o udelenie poverenia na vymoženie pohľadávky, na základe exekučného titulu Rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č. k. SR 08542/10 zo dňa 29.09.2010, právoplatného dňom 08.11.2010, vykonateľný 11.11.2010, ktorým Stály rozhodcovský súd zaviazal povinného na zaplatenie istiny 1 200,13 EUR spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo sumy 1 200,13 EUR od 26.12.2008 do zaplatenia, zákonným úrokom vo výške 6 % ročne zo sumy 1 200,13 EUR od 12.05.2010 a na náhradu trov rozhodcovského konania.

Závazok vznikol zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX, z 30.09.2009, pričom súdny exekútor má tuto vec evidovanú pod č. EX/17656/10.

Zo spisu 36Er 97/2011 súd zistil, že Okresný súd Bratislava V uznesením zo dňa 02.02.2011 č. k. 37 36Er 97/2011-10, zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého sp. zn. EX/17656/10 na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručenej súdu 14.01.2011 z dôvodu, že úverová zmluva obsahuje ustanovenia, ktoré je potrebné považovať za neplatné, keďže odporujú dobrým mravom.

Z exekučného spisu je preukázané, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 14.01.2011 a súd rozhodol po preskúmaní exekučného titulu uznesením dňa 02.02.2011 a nie ako tvrdí navrhovateľ 23.04.2012, čo rozhodne nie je omeškanie 508 dní ako tvrdí navrhovateľ. Na exekučné konanie sa vzťahuje Exekučný poriadok v znení platnom od 01.06.2011.

Súd teda dospel k záveru, že v čase podania žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie lehota na vydanie poverenia v prípade rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu neexistovala.

Sp.zn. 10C 182/2012, (zn. Navrhovateľa: 779-istina RS, zn. Odporcu: 28510/2012), sp. zn. súdneho exekútora JUDr. Rudolf Krutý: EX/6816/11, exekučné konanie vedené Okresným súdom Bratislava V pod sp. zn.: 37Er 3130/2011:

Navrhovateľ uplatnil náhradu škody v sume 4 288,62 EUR ako náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu a sumu 857,72 EUR titulom primeranej náhrady nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, t.j. 20 % z hodnoty majetkového práva postihnutého procesnou deformáciou, z dôvodu, že podľa tvrdenia navrhovateľa podal návrh na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi, konanie malo začať 28.04.2011, pre vymoženie pohľadávky zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX, dlžníka/povinného: W. W., nar. XX.XX.XXXX, vedenej exekútorom pod sp. zn. EX/6816/11. Súdny exekútor mal požiadať o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 16.06.2011, súd o žiadosti mal rozhodnúť až dňa 19.08.2011 (v omeškaní viac ako 113 dní) rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, t.j. po zákonom stanovenej 15 dňovej lehote.

Súd zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 37Er 3130/2011 zistil, že súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý EX/6816/11 na návrh navrhovateľa proti povinnému: W. W., nar. XX.XX.XXXX, na vymoženie pohľadávky 1 200,13 EUR na základe zápisnice spísanej súdnym exekútorom dňa 28.04.2011 požiadal listom doručeným súdu dňa 16.06.2011 o udelenie poverenia na vymoženie pohľadávky, na základe exekučného titulu Rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č. k. SR 11220/10 zo dňa 23.02.2011, právoplatného dňom 14.03.2011, vykonateľný 17.03.2011, ktorým Stály rozhodcovský súd zaviazal povinného na zaplatenie istiny 1 200,13 EUR spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne

zo sumy 1 200,13 EUR od 22.06.2010 do zaplattenia, zákonným úrokom vo výške 6 % ročne zo sumy 1 200,13 EUR od 09.09.2010 a na náhradu trov rozhodcovského konania.

Závazok vznikol zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX, z 18.01.2010, pričom súdny exekútor má tuto vec evidovanú pod č. EX/6816/11.

Zo spisu 37Er 3130/2011 súd zistil, že Okresný súd Bratislava V uznesením zo dňa 13.07.2011 č. k. 37Er 3130/2011-10, zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého sp. zn. EX EX/6816/11 na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručenej súdu 16.06.2011 z dôvodu, že úverová zmluva obsahuje ustanovenia, ktoré je potrebné považovať za neplatné, keďže odporujú dobrým mravom.

Z exekučného spisu je preukázané, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 16.06.2011 a súd rozhodol po preskúmaní exekučného titulu uznesením dňa 13.07.2011 a nie ako tvrdí navrhovateľ 19.08.2011, čo rozhodne nie je omeškanie 113 dní ako tvrdí navrhovateľ. Na exekučné konanie sa vzťahuje Exekučný poriadok v znení platnom od 01.06.2011.

Súd teda dospel k záveru, že v čase podania žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie lehota na vydanie poverenia v prípade rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu neexistovala.

Navrhovateľ vo všetkých uvedených veciach (10C 157/2012, 10C 162/2012, 10C 174/2012, 10C 182/2012) uplatňoval voči štátu, zastúpenom Ministerstvom spravodlivosti SR podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, náhradu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mala byť navrhovateľovi spôsobená nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava V v exekučných konaniach, na tom skutkovom základe, že na žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia, súd o žiadosti nerozhodol v zákonom stanovenej lehote, t.j. 15 dní od doručenia žiadosti (§ 44 ods. 2 EP).

Podľa § 9 „Nesprávny úradný postup“ zákona č. 514/2003 Z. z. v znení do 31.12.2012 (1) Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup

sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. (2) Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2012, zodpovednosť podľa tohto zákona sa vzťahuje na škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané odo dňa účinnosti zákona, a na škodu spôsobenú odo dňa účinnosti zákona nesprávnym úradným postupom; zákon nadobudol účinnosť dňom 01.07.2004.

Ustanovenie § 9 zákona zakladá objektívnu zodpovednosť štátu (bez ohľadu na zavinenie), ktorej sa nemožno zbaviť a ktorá predpokladá súčasné splnenie troch podmienok: 1) nesprávny úradný postup, 2) vznik škody a 3) príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Ich existencia musí byť v súdnom konaní bezpečne preukázaná a nepostačuje len záver o pravdepodobnosti splnenia niektorej z nich.

Zákon č. 514/2003 Z. z. obsahujúci špeciálnu právnu úpravu zodpovednosti za škodu spôsobenú orgánom štátu definuje pojem škody v ust. § 17 a upravuje rozsah jej náhrady v ust. § 18. V zmysle § 25 ods. 1 zákona, ak osobitný zákon neustanovuje inak, právne vzťahy vrátane predbežného prerokovania nároku podľa tohto zákona sa spravujú zákonom č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník. Spôsob a rozsah náhrady škody v rovnakom znení ako § 17 ods. 1) zákona č. 514/2003 Z. z. upravuje § 442 ods. 1) Občianskeho zákonníka.

Podľa § 17 ods. 1, 2, 3 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení platnom do 31.12.2012 - (1) Uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. (2) V

prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. (3) Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.....

Žiadny právny predpis Slovenskej republiky nezakladá možnosť odškodnenia, ktoré by nezávisle na majetkovom stave poškodeného a bez ohľadu na majetkovú ujmu stanovil určitú satisfakciu, ak bolo preukázané porušenie práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Nesprávnym úradným postupom je také porušenie povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote. (Rozsudok NS ČR č. 28Cdo 4512/2011 z 25.04.2012). Nesprávny úradný postup v zmysle ust. § 9 zákona možno vykladať ako porušenie pravidiel stanovených právnymi normami pre konanie štátneho orgánu pri jeho činnosti, a to i pri takých úkonoch, ktoré sú vykonávané v rámci činnosti rozhodovacej, avšak neodrážajú sa bezprostredne v obsahu vydaného rozhodnutia. Z tohto hľadiska za nesprávny úradný postup, vedúci k zodpovednosti štátu, je nutné považovať aj nevydanie, resp. oneskorené vydanie rozhodnutia, ak malo byť v súlade s uvedenými pravidlami správne vydané v stanovenej lehote (§ 44 ods. 2 Exekučného poriadku), prípadne iná nečinnosť štátneho orgánu, či iné vady v spôsobe vedenia konania, to všetko za predpokladu, že poškodenému vznikla škoda, ktorá je v príčinnej súvislosti s uvedeným postupom, teda ak je nesprávny postup orgánu štátu so vznikom škody vo vzťahu príčiny a následku. (Rozsudok NS ČR 28Cdo 5171/2008 z 13.11.2012)

Odporca v zmysle § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. vzniesol námietku premlčania márnym uplynutím premlčacej doby 3 rokov, nakoľko tvrdenému nesprávnemu úradnému postupu v niektorých žalobách uvádzanom, malo dôjsť v období pred marcom 2009. Lehota začala plynúť od momentu rozhodnutia, vydania poverenia, o čom sa navrhovateľ (súdny exekútor) v niektorých prípadoch dozvedel pred viac ako tromi rokmi.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. - (1) Právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Každý z účastníkov konania nesie dôkazné bremeno o svojich tvrdeniach. Navrhovateľ musí hodnoverne preukázať tvrdenia uvedené v žalobe, inak mu nie je možné uplatnený nárok priznať (aj keď je druhý účastník v konaní nečinný). Taktiež odporca nesie dôkazné bremeno o svojich tvrdeniach uvedených v rámci obrany proti žalobe. Zmysel uplatňovania dôkazného bremena spočíva v zabezpečení reálneho uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonávajú všetky navrhnuté dôkazy, prípadne výnimočne aj iné než navrhnuté dôkazy, a súd napriek tomu nemá jednoznačný skutkový základ pre svoje rozhodnutie. V takomto prípade musí rozhodnúť v situácii dôkaznej núdze, ktorej dopad (neúspech v konaní) pričíta tomu účastníkovi, na ktorom predovšetkým podľa predpisov hmotného práva leží dôkazné bremeno, t.j. zodpovednosť za preukázanie skutočností významných z hľadiska hmotného práva.

Navrhovateľ v prejednávanych veciach tak ako je podrobne vyššie uvedené, nepreukázal existenciu podmienok pre úspešné uplatnenie svojich nárokov na náhradu škody, ktorá mu podľa tvrdenia v žalobe vznikla nesprávnym úradným postupom; či už existenciu nesprávneho úradného postupu, tak aj vznik škody a príčinnú súvislosť vzniku škody s nesprávnym úradným postupom, t.j. neunesol dôkazné bremeno.

V prejednávanych veciach spojených na spoločné konanie súd nezistil ani skutočnosti všeobecne tvrdené navrhovateľom vo všetkých veciach, že navrhovateľ, resp. navrhovateľom zvolený súdny exekútor podával urgencie, sťažnosti na prieťahy v konaní, konkrétne výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde, ktoré znamenali zvýšené náklady navrhovateľa, resp. vznik škody. Urgencie sa v exekučných spisoch nenachádzali a súd ani nezistil podanie sťažností v predmetných veciach lustráciou v registri Spr. Okresného súdu Bratislava V.

Súd žalobné návrhy na základe vyššie uvedených skutkových zistení a s poukazom na citované právne predpisy ako nepreukázané a nedôvodné (10C 157/2012, 10C 162/2012, 10C 174/2012, 10C 182/2012) zamietol.

Pokiaľ ide o vznesenú námietku premlčania z strany odporcu, súd v spojených veciach konštatuje, že v žiadnom konaní zo spojených konaní do konania 10C 157/2012 nebol nárok uplatnený po premlčacej 3-ročnej lehote.

Súd o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP. Odporca bol v konaní v plnom rozsahu úspešný. Mal by právo na náhradu trov konania, ktoré aj vo svojom vyjadrení k žalobným návrhom uplatnil, ale zo spisu súd nezistil žiadne trovy, ktoré by mali odporcovi vzniknúť, preto vyslovil, že odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na podpísanom súde, dvojmo.

Odvolanie voči rozsudku musí obsahovať tieto náležitosti:

- z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje a musí byť podpísané a datované,
- v odvolaní je potrebné uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha,
- odvolanie podlieha súdnemu poplatku v rovnakej výške ako sa platí súdny poplatok za návrh.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (z. č. 233/1995 Z.z.)